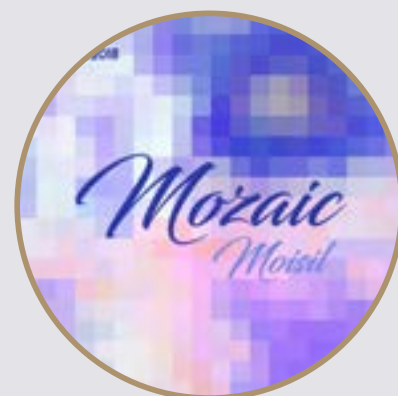

MOZAIC

MOISIL

MOZAIC MOISIL

Redactor șef:

Alexandra Dragomirescu

Redactori:

Aura Andrici, Andreea Bunea, Adrian Manu,

Alexandra Câțu, Daniel Ghindea

Coperta:

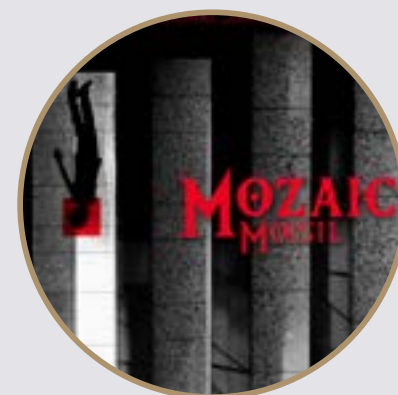
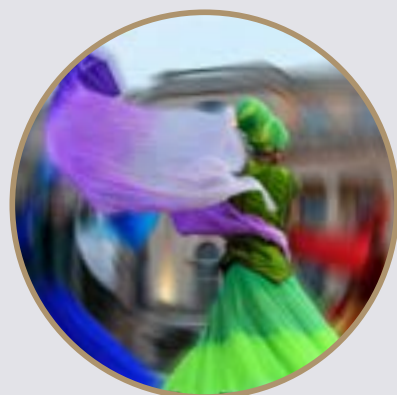
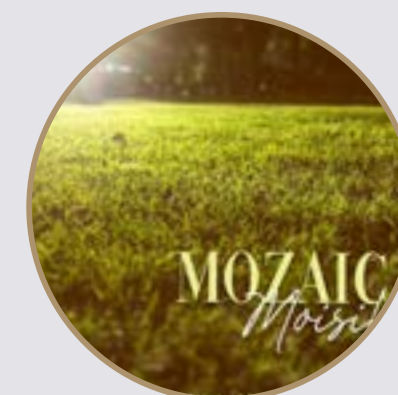
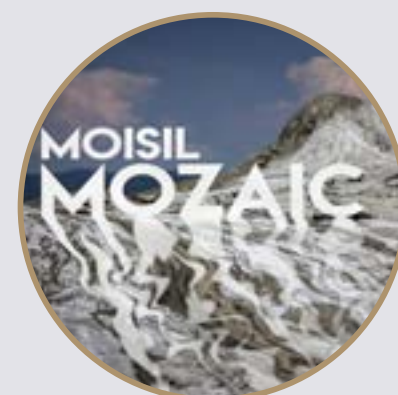
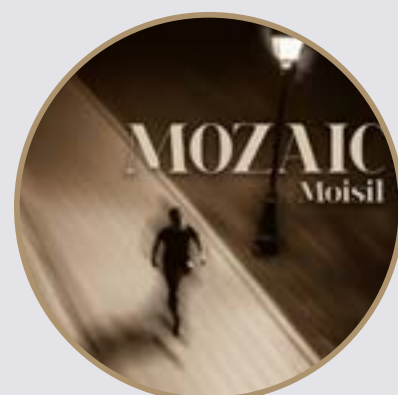
Andrei Marghescu

Coperta pentru Instagram:

Daniel Ghindea

E-mail:

revista.cngm@gmail.com

PUBLI CAȚI(I)

De ce ați ales să înființați revista?

△ Alexandra Cățu

Primele două numere au apărut în 2018 pentru a participa la un concurs școlar. Doi ani mai târziu, am relansat „Mozaicul” dintr-o nevoie sufletească de frumos, de rezistență interioară la haos, nu doar a mea, ci și a celor din jur. Pentru că ai insistat să reapară revista, mulțumesc, Alexandra!

Cum interacționați cu cititorii?

△ Daniel Ghindea

Îmi face plăcere să vorbesc cu ei. De fapt, constat, cu plăcere, că unii dintre cititori au ajuns să publice. Legat de interacțiune, îmi aduc aminte de prima noastră discuție, la telefon, chiar înainte de apariția numărului 3, anul trecut, când ți-am cerut acordul pentru copertă. Pentru acel moment, pentru toate celelalte discuții, pentru fotografiile tale minunate, mulțumesc, Daniel!

Ați regretat veodată începerea acestui proiect?

△ Andrei Străjer

Grea întrebare! Când propun tema pentru următorul număr, trec printr-o stare de neliniște pentru că nu știu dacă voi avea suficiente materiale publicabile. În momentul în care am tot, trec printr-o altă stare de neliniște pentru că nu știu cum va arăta produsul final. Apoi, pe măsură ce încep să lucrez efectiv, îmi vin idei legate de design. Este singurul moment de tihnă. În ziua în care apare revista, am, din nou, o stare de neliniște legată de receptarea textelor scrise de mine (pentru că sunt fărâme de suflet), dar și a revistei, în ansamblu. Nu regret nimic pentru că depășesc momentele de impas, conștientizând progresul pe care l-am obținut toți, în timp. Între primul tău articol publicat și ultimul, diferența este extraordinară. Pentru că ai evoluat, pentru că mi-ai depășit așteptările inițiale, mulțumesc, Andrei!

Care sunt criteriile pentru publicare?

△ Estera Stoica

Singurul criteriu este valoarea artistică. În rest, nu mai contează nimic, nici școala, nici statutul sau vârsta. Mă bucur să cunosc tineri talentați datorită revistei, printre ei, te numeri și tu. Mulțumesc, Estera, pentru poeziile postmoderniste!

Ce așteptări aveți de la revistă?

△ Alexandru Nicolae Jirovieanu

Mi-aș dori ca „Mozaic” să încurajeze exprimarea artistică și să conțină mai multe articole de opinie. Mulțumesc, Alexandru, pentru cele pe care le-ai scris, până acum.

Le sunt recunoscătoare pentru sprijin tuturor celor care au publicat până acum, colegi, elevi și părinți. „Mozaic”, ca orice altă publicație, de altfel, este rezultatul efortului susținut al unei echipe.

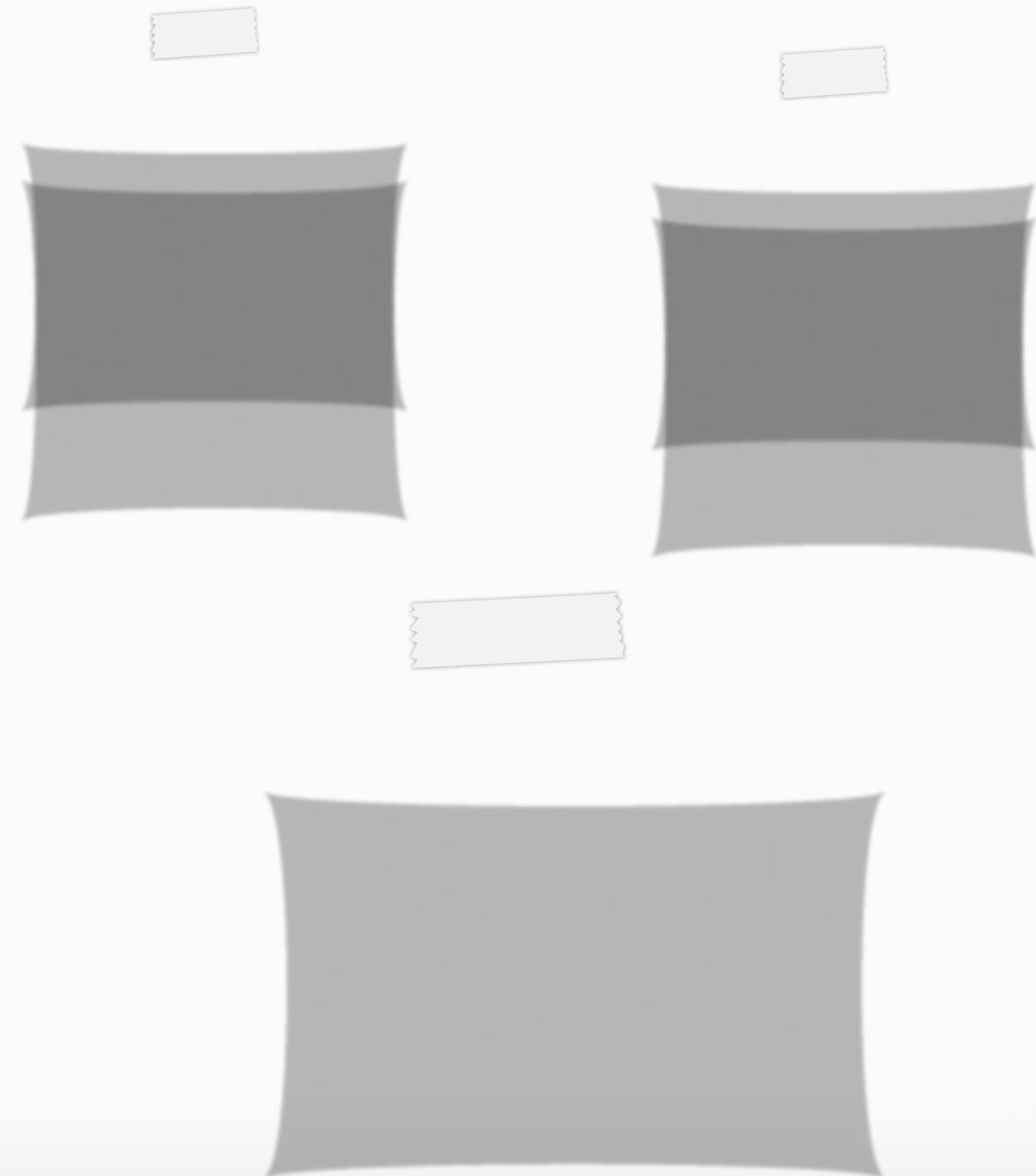
Alexandra Dragomirescu

GÂNDURI

Să scrii despre pictură este, uneori, cu mult mai greu decât să pictezi după o operă literară. Cu toate acestea, există acel moment în care, ca artist plastic, dincolo de penel, de daltă sau de cărbune, simți nevoia să creionezi rânduri. Mărturie stau autobiografiile sau poveștile despre experiențele unor artiști, presărate cu talent narativ, cu simț pedagogic, cu elemente critice sau autocritice, așa cum Tonitza a dezvăluit în cartea „Scrieri despre artă”, în care a povestit despre debutul lui în artă, despre materiale și tehnici, despre educația în învățământul artistic sau cum Wassily Kandinsky a ridicat forma și culoarea la rangul absolut, în cartea sa „Spiritualul în artă”.

Artistul trebuie să aibă ceva de spus, pentru că nu stăpânirea formei este datoria lui, ci adaptarea respectivei forme la conținut. Artistul nu este copilul răsfățat al vieții. El are o muncă grea de îndeplinit, care adesea va fi o cruce de dus. Dacă artistul este un preot al „frumosului”, atunci acest „frumos” poate fi măsurat numai cu măsura dimensiunii interioare. Este frumos ceea ce provine dintr-o necesitate sufletească, interioară. O astfel de necesitate sufletească, mai ales în vremurile tulburi în care și-a pus temelia, este revista „Mozaic”, în care, pas cu pas, am descoperit tineri talentați, tineri dornici de a se exprima prin formă, culoare și cuvânt, tineri care merită aprecierea noastră.

Andreea Bunea

MOZAIC

Înainte de a face câteva aprecieri privind colaborarea mea la revista „Mozaic”, doresc, la ceas aniversar (3 ani de la înființare), viață lungă acesteia și transmit felicitări echipei/echipelor de redacție pentru efortul depus la apariția fiecărui număr, colaboratorilor revistei, elevi și profesori, dar mai ales inițiatorului și coordonatorului acestui proiect literar. Apreciez efortul în stimularea și valorificarea creativității elevilor și a profesorilor din școala noastră și nu numai.

În ceea ce mă privește, am fost onorat de invitația de a scrie în această revistă. A fost o adevărată provocare, deoarece încercările mele literare se pot rezuma la unele tentative de poezie naivă din perioada adolescenței. Doar românul s-a născut poet, nu? Am scris destul, dar scrierile mele au fost scrieri tehnice, de specialitate (articole și cărți de geografie). Nu credeam că voi avea oportunitatea de a mă exprima și altfel...

Această oportunitate a apărut la invitația coordonatorului revistei de a scrie un articol împreună pentru numărul 7 al publicației, număr care a avut ca temă „Dualitatea”. Am încercat, cu ajutorul colegei mele, să îmbinăm elementele unei realități geografice (Cheile Cernei/Corcoaiei) cu cele ale unei legende românești (lupta lui Iovan Iorgovan cu balaurul). Colega mea a reușit să integreze fericit în articol și partea mea de material, o parte pe care m-am străduit să nu o fac prea tehnică.

La a doua solicitare de a scrie pentru revistă am stat ceva pe gânduri. Deja era prea mult pentru mine, pentru „talentul” meu literar, și, din dorința de a nu încurca publicarea revistei, eram pe punctul de a refuza politicos această colaborare. Apoi, pentru că îmi plac provocările, am acceptat. Nu fără o luptă cu mine însumi. Am realizat câteva schițe, am scris și am șters mult, am revenit și am rescris. Apoi a trebuit să aleg, dintre cele trei materiale scrise, doar unul. Am scris despre culoare și lumină (tema aceluși număr al revistei) încercând să ies din șablonul tehnic prin transpunerea în naivitatea copilăriei și a percepției de facto a realității. A fost prima încercare timidă de scriere literară din viața mea.

Pentru toate aceste invitații de a scrie în diferite numere ale revistei, pentru încurajări, pentru provocarea propriei creativități, pentru oportunitatea de a-mi cunoaște elevii și colegii altfel, pentru eforturile de a stimula creativitatea elevilor și a noastră, mulțumesc, încă o data, colegei mele.

Dan Eremia

CRONICILE MOISIL

△ Alexandru Nicolae Jirovianu

Care este rolul vostru în cadrul publicației?

Ioana Botescu: Voi începe eu, ocup rolul de director la „Cronicile Moisil”, fiind fondatorul ziarului. Supraveghez activitatea participanților și organizez, alături de Lucian, întâlniri periodice, cu scopul de a dezbate probleme care apar la nivel organizatoric.

Lucian Cismaru: Eu sunt redactorul șef, mă asigur că toate articolele publicate sunt scrise corect, lucrând cu editorii, și că acestea nu includ elemente nefavorabile ziarului, precum discursul politic.

Cum a fost înființat ziarul „Cronicile Moisil”?

Ioana Botescu: Așa cum am precizat mai devreme, eu am fondat ziarul acum doi ani, în cadrul campaniei mele de vicepreședinte în Consiliul Elevilor, iar lucrul care m-a determinat să fac asta a fost o parte din serialul „Gilmore Girls”, personajul principal, Rory, având un ziar al liceului, numit „The Franklin”. Atunci când am realizat că nu există un ziar al școlii, am decis că voi crea un loc unde noi, elevii, ne putem exprima liber, putem să vorbim despre evenimente sau subiecte care ne pasionează.

Acum ziarul are o echipă bine organizată, iar website-ul a început să fie plin de noi articole, cum intenționați să promovați mai departe „Cronicile Moisil”?

Lucian Cismaru: Am înființat recent Departamentul de PR Moisil în cadrul Consiliului Elevilor iar scopul acestuia este să promoveze activitățile legate de liceu, astfel, presupun că vom atinge mai mulți cititori, de asemenea, am început să postăm „preview”-uri pentru anumite articole interesante pe pagina noastră de Instagram.

Aveți un mesaj pentru cei care vor citi acest interviu?

Ioana Botescu: Apreciez fiecare membru din echipa „Cronicile Moisil”, sunt persoane incredibil de talentate, de la redactori până la editori, sunt mândră de prima ediție din acest an, sper că vom continua să postăm ediții de care suntem mândri și că, anual, echipa va crește.

Stay tuned! Avem planuri mari!

ZOOM MAGAZINE

△ Nectarie Cobârlie

Ce ne puteți spune despre revista voastră

Alexandra Dravid: „Zoom Magazine” a luat naștere în 2017, înainte să ajung eu în acest liceu, însă a continuat să fie, chiar și după toți acești ani, un conglomerat de impresii, sentimente și amintiri autentice, toate conturate sub forma unor scrieri relevante ale adolescenților. Revista este o oglindă a sensibilității și a creativității elevilor din Colegiul Tehnic „Petru Maior”, nimic mai mult, nimic mai puțin. Nu avem ceva ce ne place să publicăm în mod special, ne place să credem că suntem diverși, că publicăm acel ceva ce ne reflectă pe fiecare, în felul nostru, și că atunci când cugetările noastre cer să fie transpuse undeva vizibil, avem întotdeauna acest spațiu sigur și lipsit de prejudecăți.

Alexandru Stângă: Îmi place să mă gândesc la revista „Zoom Magazine” ca la o revistă... informală. O revistă, în primul rând, a elevilor, a tinerilor cu păreri și personalități puternice care transpun acest lucru în scris, iar, pe plan secund, o revistă a Colegiului Tehnic „Petru Maior”. Revista le-a oferit elevilor privilegiul de a fi ascultați, de a avea un loc în care să își transpună ideile și pasiunile.

Ce vă motivează să vă implicați?

Alexandra Dravid: Îmi place să privesc revista ca pe un dosar cu amprente, fiecare unică și totuși asemănătoare în natura sa. Continui să scriu cu satisfacția că amprenta mea dăinuie în toate numerele publicate în timpul promoției mele, că cine sunt eu se modelează într-un spațiu al creativității atât de diversificat. Nu numai atât, dar odată așternute, pe paginile revistei, gândurile mele, cele de acum, vor rămâne un tablou al adolescenței pentru cea care voi deveni. Mă voi putea întoarce mereu să reflectez, mai profund, de fiecare dată, cu mai mult sens și mai multă melancolie.

Alexandru Stângă: Nu am fost niciodată o persoană foarte motivată și implicată, în general. Îmi pierd interesul la scurt timp după ce încep să fac un lucru, însă participarea mea în proiectul „Zoom Magazine” a fost diferită. Mare parte din timp aveam senzația că scriu degeaba, că nimeni nu o să citească ceea ce am scris eu, nimănui nu o să-i pese sau și mai rău—că cineva o să citească și o să mă critice într-un fel. Comoditatea și teama nu mi-au permis să mă implic în acest proiect atât de mult pe cât mi-aș fi dorit, dar momentele în care am făcut-o, momentele în care terminam de scris un articol sau citeam ceea ce am scris în paginile revistei, erau momentele în care îmi dădeam seama de ce nu am spus „nu” de la început oricărei forme de participare și de implicare. Este o satisfacție deosebită să îmi văd cuvintele așezate pe pagină împreună cu ilustrațiile și fotografiile colegilor mei și cred că momentele acelea, în care uitam de orice înseamnă teama de a fi ignorat sau descoperit, m-au motivat să scriu. Am scris pentru mine.

SINTAGME

△ Andreea Iustina Aioani

Ce ne puteți spune despre revistă? Ce vă motivează să scrieți și să vă implicați?

Monica Faur: Revista noastră are un istoric interesant. Avem câte un număr al revistei în fiecare an, pe o tematica diferită. Fiecare temă pe care o alegem pentru revista e foarte diferită – unul dintre motivele pentru care revista noastră se numește „Sintagme”. Înainte să mă implic, credeam ca va fi vorba despre evenimentele care se întâmplă în liceu. Pe parcurs, mi-am dat seama că e despre ce se întâmplă în sufletele elevilor și, implicit, a tinerilor din ziua de azi. Revista noastră e despre experiențe personale, despre perspective și despre viziuni, puse în texte și imagini. Suntem departe de perfecțiune, dar căutam să dăm șansa elevilor din liceul nostru... de a împărtăși ceea ce cred ei că e important din ceea ce au trăit până acum. Asta este perspectiva mea, ca redactor și corector al revistei liceului în ultimii câțiva ani.

Motivația mea vine din dorința de a lăsa ceva bun în liceul în care am fost, după ce o să plec. Mă motivează faptul că e o experiență ce îmi va fi de folos în viitor, poate chiar atunci când o să mă aștept mai puțin. Nu în ultimul rând, sunt motivată de dorința celor care vin în urma mea, fiindcă am o satisfacție când știu că pot contribui la evoluția cuiva.

INTERFERENȚE

Schipor Dana, Urucu Felicia: Revista „Interferențe” a apărut în anul 2004 la inițiativa doamnelor profesoare Veronica Iliescu și Zinica Ionescu și a avut ca scop declarat cunoașterea intereselor și a înclinațiilor culturale ale unor personalități diferite – cadrele didactice din Liceul Teoretic „Marin Preda”. De-a lungul timpului, publicația a obținut numeroase premii la concursuri naționale de profil. Le vom aminti pe cele mai recente: Premiul II la etapa națională din 2019 și Premiul I în anul 2018. În prezent, revista urmează aceeași direcție, a dialogului dintre personalități și stiluri diferite, concretizate în articole științifice, eseuri, proză și poezie, indiferent de domeniul de specialitate al autorului și se adresează întregii comunități a Liceului Teoretic „Marin Preda”.

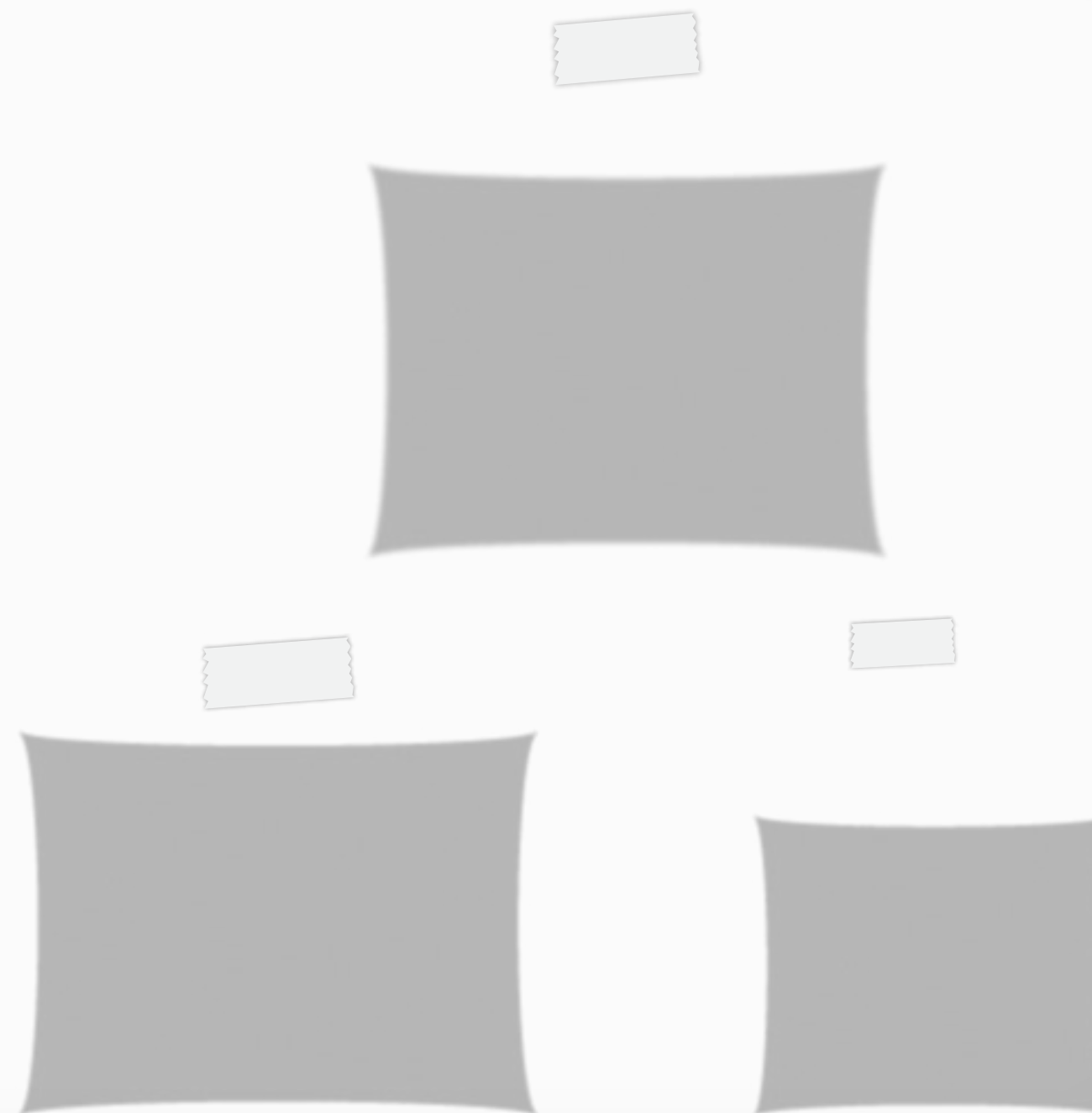
În primul rând, motivarea o găsim în dorința de a păstra tradiția pentru care predecesorii noștri au depus câte puțin din sufletul dumnealor. Pentru noi este un privilegiu să păstrăm acest dialog spiritual între întregul personal al liceului; considerăm că revista este un punct de întâlnire al tuturor. De asemenea, un imbold îl constituie și asumarea unor roluri dincolo de profesia de dascăl, roluri care ne permit să ne depășim, de cele mai multe ori, limitele creativității.

ANIVERSARE

Pentru că acest articol este scris într-o zi sfântă pentru poporul român, ziua de 1 Decembrie, vreau să urez un sincer „La mulți ani!” tuturor celor care simt și gândesc românește și, nu în ultimul rând, revistei care mi-a dat șansa mie, unui neofit în domeniul scrisului de articole, să-mi spun niște gânduri legate de materia pe care o predau cu dragoste și pasiune. Această revistă mi-a dat șansa de a prezenta o altă față a matematicii, astfel încât să-i remarcăm aplicabilitatea în realitatea cotidiană.

Haosul generat de pandemie m-a obligat să am o viață mai ordonată, să am grijă de mine și de cei din jur, să meditez mai mult și, de multe ori, a generat o serie de articole ancorate în realitatea de zi cu zi. Această revistă, prin aticlele sale, ne-a dat acea fantă de lumină de care aveam nevoie în niște vremuri grele, cu schimbări haotice, cu treceri de la învățământul fizic la cel online sau hibrid. În cadrul revistei am descoperit copii și colegi talentați în ale scrisului și asta mă face mândru că am putut publica alături de ei. Cu speranța că articolele publicate de mine în „Mozaic” v-au inspirat și v-au schimbat percepția despre această știință exactă, o să închei cu un citat amuzant din Albert Einstein „Nu vă faceți griji cu dificultățile voastre la matematică. Vă asigur că ale mele sunt chiar mai mari!”.

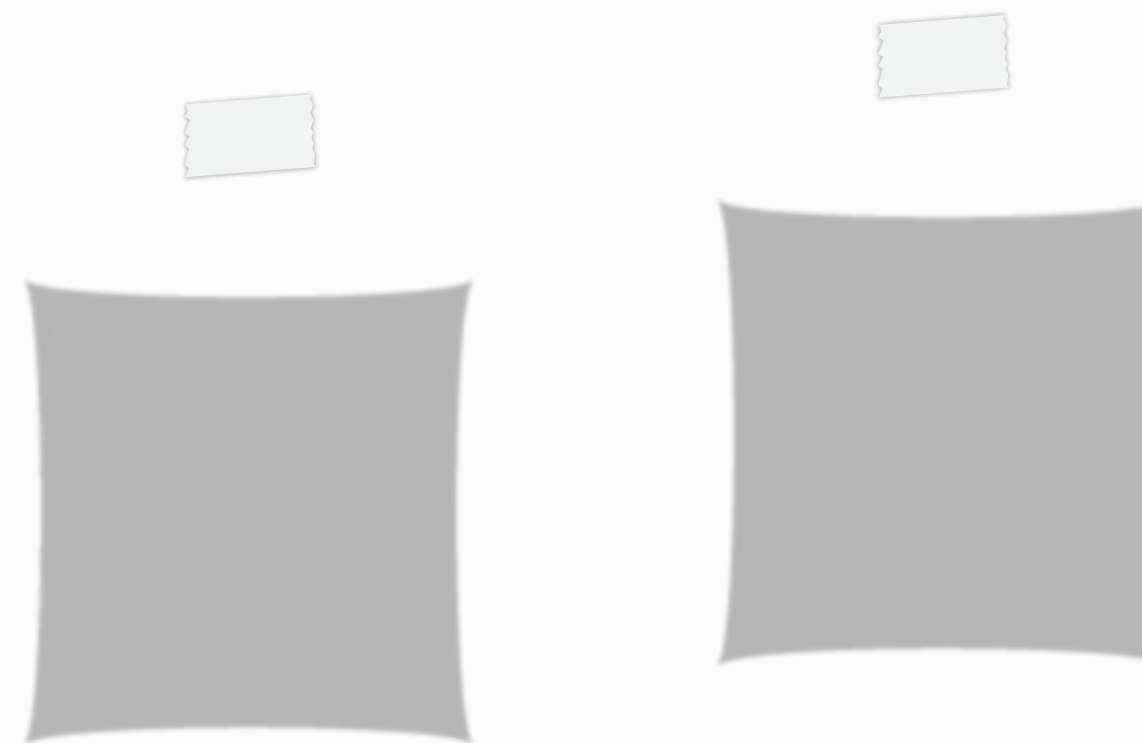
Adrian Manu

MOZAIC DE STĂRI, EMOȚII GÂNDURI, TEXTE

Susținere, veselie, încurajări, ambiție într-un proiect ce înseamnă mai mult decât o revistă școlară. Un lucru făcut din suflet! Ceva ce leagă o prietenie, dă aripi, dar și fixează rădăcini. Un TOT al nostru, al celor ce putem fi aproape în ciuda locurilor în care ne aflăm! Un moment târziu în noapte, când inimile ne bat în același timp, așteptând să răsfoim și să descoperim paginile „Mozaicului” sufletului nostru!

Publicația mea!
Aura Andrici

Colaborarea cu revista „Mozaic” a fost o gură de aer proaspăt, o deschidere a unei perspective, o explorare de noi orizonturi. A fost un prilej de întâlnire între ideile profesorilor și creațiile elevilor, o îmbinare viu-colorată de gânduri și sentimente ale lor, o punere împreună a minților și sufletelor acestora. „Mozaic” e un spațiu ludic, un loc al diversității estetice, o grădină de labirinturi luminoase prin care poți naviga fiind, în mod paradoxal, aproape sigur că vei găsi ieșirea. Scriind acolo, am trăit sentimentul de a planta semințe bune într-un pământ fertil, printre flori, miresme dulci, frunze verzi și alte nestemate vii.

Irina Koszegi

ODĂ

închinată scrisului

scriu și scriu și scriu
iar Cuvântul, rearanjate litere
se prelinge
amplu
în vârtejuri,
un biet suflet hăituit
de-a minții nebuloasă fire,
o sclipire-n flux continuu

scriu și scriu și scriu
așezat la birou, dar parcă
lumea-n juru-mi forma-și pierde -
iar vorba mea devine albă,
flori, păianjeni, chiar și luna
sau poate Clipa măsurată
de-un ceasornic „Salvador”

scriu și scriu și scriu
și dorm adânc – ce vis lucid!
dar glasul-mi piere de pe mâini
fascinat de umbre și lumini -
ești bezna morții și soarele de vară,
iar ochii tăi speranța îmi străpung -
hârtia albastru sângerează,
roșu caleidoscop
de frici,
căței
și-un picur de nevroză
și, de-mi permiți, un dobitoc ventricul
mâncat
pe fugă
atunci când nu mai
scriu și scriu și scriu

Andrei Bădescu

ANDREI MARGHESCU

ANIVERSARE

Pentru mine, a fi artist înseamnă, în primul rând, a crea. Ce să crezi? Orice. Când vorbesc despre creare mă refer la elementele imaginative din mintea artistului aduse în lumea reală. Corpul lui este ca un portal. Mintea sa dă naștere unei idei. Acea idee pleacă din lumea abstractă a imaginației și ajunge în lumea concretă în diferite forme. Poate este o vază dintr-un muzeu sau niște numere scrise pe o tablă. Alte idei se ascund în desenele ciudate ale copiilor de la grădiniță sau într-un tort dintr-o cofetărie. Cum un suflet se află într-un corp, o idee se află într-un produs al unui artist. Deci, ce definește artistul este o minte ce alcătuiește idei și un corp ce aduce ideile în lumea reală. Dar oamenii creează mereu și nu toți sunt artiști. Asta se întâmplă pentru că, în al doilea rând, a fi artist înseamnă ca în ce crezi să fie parte din tine și din viața ta, o parte importantă. De aceea, nu știu dacă m-aș considera o artistă. Deși mintea mea mereu creează idei, eu am rareori curajul să le aduc într-o formă concretă.

Din acest motiv, experiența mea la „Mozaic ” a fost minunată. Să scriu la revistă mi-a oferit oportunitatea de a aduce ideile mele din abstract în concret fără să îmi fie frică că voi fi judecată. Această anxietate se produce atunci când trebuie să scriu ceva creativ, fără un punct de plecare. Dar, cu fiecare ediție având o temă și libertatea de a scrie despre numeroase subiecte, nu m-am găsit într-o asemenea situație. Lumea este mare, de ce să nu împărtășim cele mai interesante aspecte ale ei?

Ioana Becheș

Mosaic 16

Speranța

